

FÜGGETLEN UJSÁG

POLITIKAI ÉS GAZDASÁGI KÉPES HETILAP A MAGYAR NÉP SZÁMÁRA.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Egészévre . . . . . 2 frt.
Félévre . . . . . 1 „
Három hónapra . . . . . 50 kr.

Felölös szerkesztő:
FÜLÖP SÁNDOR.

Egyes szám ára 6 krajczár.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST (Köztelek).

Boris herceg.

Az utóbbi napokban sokat emlegették nevét, mert a sors és az oroszok önző politikája tőle, illetőleg hitehagyásától tették függővé családja jövődjét s egy egész nép boldogulását. Szegény herceg! Ártatlan fénytől sugárzó szemekkel tekint a világba anélkül, hogy csak sejtethné is, milyen kajánul bántak el

lelkével, mielőtt még tudta volna, hogy van. Egy népet kellett megváltania kacsói kulcsolásával, mert akadtak mogorva politikusok, a kik az imádságféle dadogáshoz kötötték Bulgária sorsát, a mely öntudatlanul s talán értelmetlenül, de mindenesetre gondtalanul röppen el ajkáról, mikor fenséges anyja odaül az ő ágyaeskája szélére s kaptja az isten ismeretére. Most már ettől is megvan fosztva, mert anyja is másképp imádkozik s neki is másképp kell az égre emelni sejtelmektől duzzadó ártatlan szivecskéjét.

A mult héten tért át a katolikus vallásról a görög keletire. Sok vendég, egész Bulgária felgyülekezett erre az alkalomra Sofiába, de valamennyi között legjobban megtetszett az a tábornok, a kít az orosz czár küldött maga helyett keresztapának. Kilencz esztendeje, hogy a czár megharagudott Bulgáriára, mert akkor volt még

ennek az országnak államférfia, a ki még az oroszszal szemben is meg akarta őrizni Bulgária függetlenségét. S ez a férfiu Sztambulov volt, a ki el tudta érni azt, hogy az oroszok, pedig már ugy viselték magukat, mintha ők volnának az urak a bulgárok földjén is, mind egy szálig hazatakarodtak s kilencz esztendeig még hirt sem adtak magukról.

Most megint megjelent Sofiában az orosz, az igaz, hogy csak mint keresztapa, de majd megtalálja ezután már az utját ugy is mint ur, mint parancsoló ur.

Kellett-e ez a bulgároknak, de főleg Ferdinánd fejedelemnek, azt senki sem tudná megmondani. De bármit ért is el vele, az az előny sohasem lesz annyi értékű, hogy az elsőszülött fiának válásával felérne. Különbem nem hozzánk tartoznék

emiat szót vesztegetni, ha ennek nem az volna a célja, hogy a bulgárok szive tőlünk elidegenítették. Mi nem fogjuk megbánni, csak azt sajnáljuk, hogy az áldozatot ez a mítsem sejtő ártatlan szív volt kénytelen meghozni már olyan korban, a mikor szive rejtekében az istenismeret hajnala még csak derengett.

Boris herceg.

Közoktatásunk.

A mely nemzet nem tanul, az elenyészik. A mivelődés a létezéssel majdnem egy s a ki nem halad, azt a forgó idő rohanó kereke elgázolja. Eppen most folyt le az országgyűlés előtt a közoktatásügyi tárcza vitája, de sajnós nem igen van köszönet benne. Ennél a kérdésnél annyi minden egyébről beszéltek az elmúlt években is jobbra-balra, felidéztek az egyházpolitikát, felkorbácsolták a felekezetek szenvedélyeit, de arról, miként kellene a nemzet tanultságát fokozni, a kormány egy betűt sem árult el.

Az egyházpolitika, hála istennek, a hátunk megett van s így azt vártuk, hogy az idén komoly közoktatásügyi intézkedések megtételét fogja a kormány bejelenteni, lévén most már elég ideje erről is gondolkozni. S mit hallottunk? Ha az ellenzék szónokai nem tartottak volna beszédeket, szégyenelnünk kellene magunkat ama mód felett, a hogyan nálunk erről a legfontosabb kérdéstről tanácskoznak. A ház kong az ürességtől, a kormánypárt padjai tátongnak s a képviselők legföljebb ha szavazni jönnek, különben egy cseppet sem érdeklődnek a közoktatás iránt. Természetes hogy ilyen körülmények között a miniszter akkor, a mikor a tanítással foglalkozók sorsának javításáról van szó, bátran azt meri mondani, a mit Wlassics mondott, hogy hiszen ad nekik kitüntetések, de fizetésjavításra vagy az anyagi bajok más minémű elhárítására még csak gondolni sem mer. Persze, ha olyan a rendszer, hogy a bankok segítségére milliókat kell előlegezni s szükségtelen intézmények létesítésére újabb milliókat kidobálni, akkor a szegény tanároknak és tanítóknak nem juthat egy-két garással több. De minek is nekik, megélnék ők a kitüntetésből is.

A nemzeti szellem terjesztéséről, a magyarosodás előmozdításáról pedig ne is szóljunk; a mi szavunk úgy is gyöngé, ide Árpád geniusza kell, a mely nem igével, hanem pallossal csinálna rendet a külföld majmolói között. Addig majd csak döcög közoktatásunk szekere valahogy, ha nem előre, úgy hátra. Most egyelőre a mindennek megszavazására kész többség elfogadta a beterjesztett költségvetést s nagyuri unatkozással hagyott helyben mindent, a mit a kormány a közoktatás terén tenni akar, vagy elmulaszt. Jövő évre azonban talán csak ránk tekint a magyarok istene s ha más nem, úgy ő lendít nemzeti nevelésünk ügyén is. Sohase feledjük, hogy addig még új választások is lesznek.

MI HIR A POLITIKÁBAN?

Országgyűlés.

A mult hét összes üléseit a vallás- és közoktatásügyi tárcza költségvetésének folytatólagos tárgyalása vette igénybe.

A febr. 14-iki ülésen következtek abban a botránys Pulszky-ügyben a záró beszédek s a szavazás. Ugron, Apponyi és Szapáry gróf határozati javaslatait elvetették s így nem fognak parlamenti bizottságot kiküldeni a képtár ügyének megvizsgálására. Ez előrelátható volt. Ezzel az ügy a kormány felfogása szerint el van intézve s a félmillió forintról alig hallunk többé valamit.

A február 15-iki ülésen az egyetem tétele körül forgott a vita. Hortoványi képviselő főleg azt kívánta, hogy a budapesti egyetem maradjon katolikus jellegű s hogy a kormány hozza létre végrevalahára a harmadik egyetemet, még pedig Pozsonyban. Hock János nagyobb beszéde után Vajay interpellációt terjesztett be az iránt, vajjon tud-e és akar-e a miniszter a felekezetnélküliség következtében létrejött bajokon, a melyek az iskolákban mindjobban terjednek, segíteni.

A február 17-iki ülésen Sággy Gyula az egyetemi vizsgálati rendszer reformálása mellett emelt szót s még egy-két észrevétel után a gimnáziumok tételét kezdték tárgyalni, a melynél ismét Hock János mondott alapos beszédet, kimutatva azokat a hiányokat, a melyek ifjuságunknak az egyetemre való előkészítésénél észrevehetőek.

A február 18-iki ülésen Hévizy folytatta a gimnáziumi vitát oly találó itélettel, hogy Wlassics miniszter kénytelen volt felszólalni s megígérni, hogy a tanárok anyagi és erkölcsi helyzetén mindenesetre javítani fog. Végül Schwicker szász képviselőt leplezték még le, a ki mint az érettségi vizsgálatokra kiküldött biztos kifogást emelt az ellen, hogy a történelem tanításánál a tanárok a nemzeti érzületet is emelik. Madarász József erre egyenesen kijelentette, hogy Schwicker nem méltó a magyar képviselőségre.

A február 19-iki ülésen a legtöbb szónok a felekezeti tanárok illetményeinek kiegészítéséről mondott figyelemre méltó dolgokat a miniszternek, a ki a maga részéről mindent megígért s kimutatta, hogy már most is 3000 forintot vett fel e célra a költségvetésbe.

A február 20-iki ülésen még egyszer felbolygatták a Pulszky ügyet s a többség megszavazta a vallás és közoktatásügyi költségvetést, úgy a mint az elő volt terjesztve.

Ezután belefognak a kereskedelemügyi költségvetés tárgyalásába.

Franciaország megint kormányválság előtt áll. A szenatus ugyanis kétszer is leszavazta a kormányt a múlt héten, a miből valószínűleg a kormány lemondása fog következni. A francia igazságügyminiszter tudniillik abban a nagyon botrányos déli-vasuti perben, a melyről már mi is irtunk, elvette a vizsgálati iratokat attól a bírótól, a ki eddig folytatta a vizsgálatot s egy másikra bizta a per folytatását. Erről a dologról már most azt beszélük, hogy az eddigi vizsgáló bíró nagyon keményen járt el hivatalában s a miniszter attól félt, hogy még nagyon magas állású személyeket is belekever a bajba. Ezért hát inkább olyan bírót állított, a ki hajlékonyabb s a ki jobban szót fogad az ő magas intéseinek, a midőn valami kellemetlen baj elcsinálásáról lesz szó a per folyamán. Mert hát a bíró sokat tehet, ha akar. Csakhogy a francziák nem magyarok s náluk ilyen eltussolás nem megy olyan könnyen, mint nálunk, azért ott kezdik a viszonyok javítását, hogy megbuktatják a miniszteriumot, vagy legalább is az igazságügyminisztert.

A bolgároknak az oroszokkal való kibékülésük óta annyira megjött az önbizalmuk, hogy már arról beszélnek, hogy országukat Európa beleegyezésével királysággá emelik. Hír szerint már tettek is lépéseket ez irányban az európai hatalmaknál, a melyek állítólag nem ellenségei a dolognak. Ferdinánd fejedelem ennél fogva nagyon bizik benne, hogy a néhány hét múlva megtartandó csári koronázásra már mint király fog elmenni Moszkvába.

Ausztriában most fejezték be az egyes tartományok gyűléseit, a melyeken valamennyien azt határozták, hogy a kormány utasítandó, hogy bontsa fel Magyarországgal a vámszerződést. A jó német sógorok azt hiszik, hogy mi ettől annyira megijedünk, hogy menten más irányban fogunk engedményeket tenni, csak hogy közös vámterület maradhassunk Ausztriával. Ebben azonban nagyon tévedtek, mert minálunk feleletül erre már kezdik elhatározni az ellenzéki pártkörökben, hogy a magyar kormány is felszólítandó a külön vámterület keresztülvitelére. Trompfra trompf, s a vége az lesz, hogy szépen megbékélünk s fizetjük tovább is az ugynevezett közös terheket s azokon felül még más is magunkra vállalunk, a mi eddig még nem közös. Kár tehát egymást ijesztgetnünk.

Törökország lassanként rendbe kezd jönni felkelőivel. Van ugyan még itt-ott kisebbszerű rendbontás, de a reformok, úgy látszik, meg fogják tenni a határukat s végre is helyre fog állani a nyugalom.

MI UJSÁG?

A királyné tengeri utazása. Pólában most szerelik fel a Miramare nevű udvari gőzöst, mely pár nap múlva első sorban Triesztbe megy. Itt száll hajóra az udvari cselédség, az udvari honyha személyzete és itt rakják be az élelmi szereket, több élő tehenet is, miután a királyné napjában többször iszik frissen fejt tejet. Triesztből a gőzös Cap-Martinba megy, a hová a felséges asszonyt márczius első napjaira várják. A királyné valószínűleg márczius 10-én vagy 11-én fog tengeri útjára indulni, a király tehát e hó 20-ika és a jövő hó 10-ike közti időben fog Cap-Martinba érkezni. A királyné, a millenniumi ünnepekre való tekintetből, hosszabb utat nem fog tenni. Csak futólag, valószínűleg április hó végéig fog néhány olasz tengerparti városban és a korfui Achilleiasban tartózkodni.

Zichy Jenő gróf második keleti utjából a héten tért vissza Budapestre. Ugy tudjuk, hogy a nemes gróf ez alkalommal még fontosabb adatokat gyűjtött a magyar nemzet eredetéről. A legközelebbi napokban már közzé teendő útja eredményét s akkor mi is bővebben fogunk megemlékezni róla.

Egy különöz öngyilkossága. Pósa Károly jászberényi öreg magánzó, ki inkább nyomorgott, mintsem jómódu fiához ment volna, öngyilkossá lett. Valami potom kis adósság miatt el akarták árvezezni butorait. Az öreg ur szalmával behintette kedves butorait, melyeket nem akart idegen kézre juttatni. A zsupszalmát meggyújtotta s aztán mellbe lőtte magát. Az ablakon kitóduló füst odagyűjtötte az embereket, a kik a különöz öreg urat még vérző mellel, de holtan találták.

Bányaszerencsétlenség. A somogyi kőszénbányában halálos szerencsétlenség történt. A kötél, melyen a tárnába vivő kosár függött, épp akkor szakadt el, mikor *Bika* József bányamunkás ereszkedett le a tárnába. A bányászt összezuzott testtel találták meg a tárna szikláján.

Addig jár a korszó a kutra... Nem régiben megirtuk, hogy két aradmegyei segédjegyzőt letartóztattott a csendőrség, mert a lippai vendéglőben lövéssel fenyegették a tulajdonost, mikor fizetésre szólította fel őket. Az egyik segédjegyzőt, a ki felette kicsapongó életet élt, most utólérte a sorsa. Csekély fizetéséből már nem tudta törleszteni adósságait és végre is arra vetemedett, hogy az apja és anyja nevére váltókat hamisított. Hatszáz forintot költött el a minap egy éjszaka és az alapos dáridó után bucsut mondott az életnek. Főbe lőtte magát és meghalt, hogy elkerülje a bűnhődést, a melyre nagyon is rászolgált.

Katona-kisasszony. Érdekes históriáról értesítenek bennünket Vasvármegyéből. 1876-ban Felső-Beleden Huber nevű szülők egy ujszülöttet kereszteltek meg.

A keresztanya a csecsemőt „Jozefin” névre akarta keresztelni, de a pap tévedésből „József” nevet irt az anyakönyvbe. A közigazgatási hatóság ezen az alapon Huber Józsefet védkötelesnek nyilvánította és azon hiszemben, hogy katonaszökevény-nyel van dolga, elrendelte, hogy az ál-Jozefin helyszíni szemle alá vétessék. A leány, a ki Német-Ujvárt szolgál, kénytelen volt megjelenni a bizottság előtt s tényleges vizsgálat után megállapították, hogy csakugyan a gyengébb nemhez tartozik. Így aztán kitörülték a népfelkelők listájából, a hol már be volt írva a „Huber József” név.

A magyar viselet felújítása. Az egyetemi ifjuság üdvös és hazafias terv kivitelén fáradozik. A millenniumra divatba akarják hozni a régi magyar ruhát s mozgalmat indítanak, hogy márczius 15-étől kezdve a magyar viselet már általánossá váljék nemesak az egyetemi hallgatók, hanem a polgárság körében is. Most egy ötven tagu bizottság van a mozgalom élén, a mely eddig a siker reményével halad. A bizottság kidolgozta a tervet, mely szerint magyar esizma, feszes nadrág, félezombig érő attilla és magyar pörge kalap alkotná az új viseletet. Örömmel írjuk ki ezt a mi újságunkban is, mert jelét látjuk annak, hogy van még bennünk magyar szellem, ha néha néha aluszik is.

Haza jött a gyerek. *Godács* István egy hódmezővásárhelyi határban levő tanyai legény megunta a tanya egyhanguságát s egy könnyelmű perczében ellopott szüleitől 20 forintot s bement a városba mulatni. Két napig tartott a dáridó. Utánna egy ócska pisztolyt, egy marék puskaport és golyót vett a fiu s haza ment meghalni. A szénatartóban lőtte magát mellbe. A szülei nem gondolva rosszat, be akartak menni az ólba s szinte megőrültek, mikor az ajtót belülről betámasztva találták: — Haza jött a gyerek! Mondta az apa. A gyerek haza is jött. Bementek hozzá, költögették s csak mikor közel hajoltak hozzá, vették észre, hogy fehér inge piros a vértől, az arca ólomszínű és egy ócska pisztoly hever mellette az illatos szénán.

Munkás zendülés. A székely vasutak építésénél alkalmazott horvát munkások, a kik általában nagyon garázda módon viselkednek, a héten valóságos zendülést rögtönöztek *Gyergyó-Szent-Miklóson*. A munkások már régen hangoztatják, hogy a vállalat ezeröttszáz forintig megesalta őket és hogy e miatt *Báthory* mérnökön, a társaság megbizottján böszut fognak állani. Az alispán elrendelte, hogy a munkások panaszát vizsgálják meg, de mielőtt ezen intézkedést végrehajtották volna, a munkások megtámadták *Báthoryt* a lakásán és követelték, hogy az ezeröttszáz forintot fizesse ki nekik. Mintegy kétszáz ember állta körül a mérnök házát, csákányokkal és egyéb kötő szerzőkkel felfegyverkezve és hangoztatták, hogy a házból addig se be, se ki nem eresztenek senkit, a míg a mérnök nem teljesíti kérésüket. Ha pedig inkább türi a fogságot semhogy fizessen, hozzátar-

tozóival együtt felkoncolják. *Báthory* kénytelen volt engedni az erőszaknak és kifizette a munkásoknak az ezeröttszáz forintot. A tömeg ekkor gunyos hahotával elvonult és meg sem állt a *zsögödi* munkástanyáig, a hol a pénzen megosztottak. Ezenközben a mérnök feljelentést tett a csendőrségnél, a mely kivonult a *zsögödi* tanyára és ott a zendülők nagy részét letartóztatta.

Öngyilkos rab. A *kisjenői* járásbiróság börtönének udvarán izgalmas jelenet játszódott le a napokban. *Farkas* Mihály 67 éves végegyházai illetőségű vizsgálati fogoly egy ezellába volt elzárva mostoha fiával *Kolompár* Istvánnal. Reggel hét óra tájt a börtönőr a kuthoz vezette őket, hogy vizet merjenek. *Farkas* ekkor hirtelen lőkött egyet magán és a következő pillanatban belevetette magát a kutba. Mostoha fia és a börtönőr segíteni akartak rajta, de kiáltásukra nem jött válasz a kutból. Mire az öngyilkost kihúzták, már halva volt. Megölte a zuhanás. *Kolompár* nem tud felvilágosítást adni apja öngyilkosságának az okáról.

Innen-onnan. Mikalacán (Aradmegye) egy szent-annai *Borsiczky* Mihály nevű kéményseprő jól becsipett és magára döntötte az égő lámpát. Megmentették, de súlyosan megsérült. — **Debreczenben** *Gombos* István és családja fel-tt összeomlott a bérletbe birt rozoga vályogház. *Gombosék* megmenekültek. A háztulajdonos ellen gondatlanság ezimén megindították a vizsgálatot. — **Hugyajon** a Dessewffy grófok birtokán *Komócsi* Sándorra szakadt a repakupacz, melyben dolgozott és sérülése folytán meghalt.

Az Országos Magyar Kölesönös Biztosító-Szövetkezet Budapesten

ma hazánkban az egyetlen intézet, mely a kölcsönösség elvén alapulván, **a legolcsóbb díjak mellett** eszközli a **tűzkárbiztosításokat**, melyeknél a feleknek a **jelentékeny megtakarításon** kívül más **előnyöket** is nyújt.

Az igazgatóság tagjai: **Teleki Géza** gróf elnök, **Csávossy Béla** alelnök, **Andrássy Géza** gróf, **Ahsbals Leó** lovag, **Dessewffy Aristid**, **Komjáthy Béla**, **Péchy Tamás**, **Rothkugel Arnold** lovag, **Rudayánszky Béla**, **Szentkirályi Kálmán**, **Sztáray István** gróf, **Szőny Zsigmond**, **Teleki Sándor** gróf, vezérigazgató: **Szőnyi Zsigmond**. A szövetkezet igazolta a hozzáfűzött váraozásokat; káresetekben a feleknek a legrövidebb idő alatt megtéríti a tényleges kárt és előzékeny eljárásával kivívta magának a közbizalmat. — **A szalmás eleség és takarmánykészletek biztosítása** is olcsóbban eszközölhető a szövetkezetnél, mint bármely hazai intézetnél. Csakis a tiszta díjat és a kincstári bélyeget számítja minden másnemű illeték kizárásával. — Felvilágosításokat szívesen ad az igazgatóság Budapesten és az egyes községekben létesített ügynökségek.

Tejgazdaság. Minden gazda tapasztalja, hogy télen az istállóban való etetés folytán teheneknél úgy a tej jósága, mint a tejelőképesség csökken. Ezért nem mulaszthatjuk el a gazdálkodó urakat a 40 év óta sikerrel használt *Kwizda-féle* korneuburgi marhatápporra — melyet *Kwizda Ferencz János* es. és kir. oszt. és a román kir. udvari állatgyógyászati készítmények szállítója *Korneuburgban* készít — figyelmeztetni, mely mint eleségpótlék teheneknél a tejet javítja és a tejelőképességet fokozza.

Üres hordók kénezése. Mihelyt a hordóból a bor elfogyott, azt vízzel jól ki kell öblögetni s néhány óra múlva kikénezeni; csakis tiszta kén kell e célra felhasználni, minthogy csakis a kén elégszenél fejlődő kénessav az, a mely fertőtlenítőleg hat, míg minden más egyéb anyag, a mi a kénlemezen van, p. o. a fűszeres kénlapok, hatástalan. A kén oly módon kell a hordóba felfüggeszteni, hogy a megoldó kén a hordóba bele ne hulljon; e célból a kénlap alá egy kis vas- vagy ezinktálcskát helyezünk el. A kén addig fog égni, míg a hordóban szabad oxigén van; a mint az elfogyott, a kén magától elalszik s a kénezés be van fejezve. A levegő a hordóban felmelegedvén, az a hordó falaira nyomást gyakorol, minek eredménye, hogy a kénessav a fa lukacsaiába is be fog nyomulni. Ezen kedvező hatás azonban csakis akkor fog beállni, ha a dugó jól van beütve a hordóba. Vannak olyan hordók is, a melyekben a kén igen rövid ideig ég, vagy egyáltalán nem ég. Ez akkor áll be, ha a belső fal penészszel van bevonva, a mely az oxigén rovására élőködik; ha az oxigént a penész felemészte, úgy a kén nem fog égni s ez már utmutatás arra, hogy a hordót szét kell szedetni, a dongákat kefe és szodaluggal kell lesuroltatni. Egy egészséges hordót, míg az üresen áll, tartson ez bár évekig, folyton kénezés alatt kell tartani. Minden 3—4 hétben a hordókat ki kell nyitni és bekénezeni, a mihez azonban csak csekély mennyiségű kén kell elhasználni. Ha a bekénezt hordóba ismét bort akarunk adni, a dugót eltávolítjuk és a hordót megszagoljuk; ha a kénzagot érezzük, úgy a bor a hordóba fejthető.

A baromfitrágya kitűnő hatása, különösen a virágok alá. Melegágyakban elősegíti a gyors növekedést, de vigyázva és mérsékelten kell vele bánni, mert különben tulságos erős lesz a hatása. Ajánlatos a tyukólba gipszet hinteni el, nemcsak azért, mert a trágyának erős szagát elveszi, hanem azért is, mert a trágyának értéke jelentékenyen emelkedik általa. A baromfitrágyát száraz helyen kell eltartani.

A trágya kihordása az istállóból télen. Ha naponta kihordatjuk a trágyát az istállóból, akkor ezáltal nagyon lehül az istálló, azért tanácsos, ott a hol az istálló berendezése azt megengedi, a trágyát 14 napig vagy még tovább is az állatok alatt meghagyni, csak száraz alomról kell gondoskodni. Az ilyen trágyaágy sokkal jobb nyugvó helyet ad az állatoknak, mint az egynehány cm-nyi vastag szalmaréteg s az állatok lábai sem szenvednek annyit a hidegtől,

mint a meztelen kemény istállópadlón. A trágya sehol sem tartható olyan jól, mint az istállóban az állatok alatt és tetemesen javul értékére nézve, mert a szalma minden híg részt magába szi, minek folytán a szalmás részek a kihordatásig már bomlásnak indulnak. A trágyaágyat egyenletesen s vízszintesen kell készíteni, hogy a trágyalé egyenletesen oszoljék el s a tehének ganaját almozás előtt szét kell huzni, hogy egyenletesen eloszoljon a trágyaágyon.

Nyulós bor. A bor nyulósságát egy parányi gomba okozza, mely a borban levő ezukrot gummiféle anyaggá alakítja át. Ez a nyulósságot okozó gomba pedig leginkább a gyenge boroknál hatalmaskodik el, kivált ha még egyuttal a szőlőben is sok rothadt volt, a pinzeze pedig nem jó; de elősegíti a nyulósságot az is, ha a bor jól ki nem erjedt és ha a seprűn sokáig hagyjuk, míg a bornak nagyobb esersav- és szesztartalma akadályozza az említett gombák kifejlődését, tehát a megnyulódást. Ezeket tudva, önként következik, hogy mit tegyünk a nyulósodás elkerülésére; ha a mentől hamarabb való megiváshoz folyamodni nem akarunk, hát akkor először is erjesz- szük meg a mustot a szőlő héjáján és kocsányán, hogy minél több esersavat szedhessen magába, adjunk még a mustba valamelyes ezukrot is, hogy szesztartalma nagyobb legyen, aztán gondunk legyen rá, hogy az erjedés jól végbemehessen, végre ne hagyjuk a bort sokáig a seprűn, a mint ez pedig nagyban divatozik különösen olyan vidékeken, a hol a borok a nélkül is nagy hajlandósággal bírnak a megnyulósodásra. Ha már egyszer e nyulósodás bekövetkezett, akkor vagy adjunk hozzá tiszta szeszt, vagy pedig hektoliterenként keverjünk közé 25—30 gr. esersavat, jól felkavarva ez alkalommal a bort. Ezután megvárjuk, míg a borban levő nyák leülepedt, midőn is a bort lefejtjük és derítjük.

A gazdaközönség hasznosan cselekszik, ha mag- szükséglete beszerzésénél a forrást nagyon is megfontolja. A tényleg megbízható fajazonos magvakat csak az olyan óriás forgalmu ezégeknél, mint p. o. Mauthnernél lehet beszerezni, mert az ilyen világezégnek rengeteg nagy forgalma lehetővé teszi, hogy nagyon szerény haszonnal juttathassa a leg- megbízhatóbb vetőmagot a gazdának.

Ne mulassza el
egy gazda sem
a legjobb hírnévnek örvendő

egyetemes aczél ekéimmal

kísérletet tenni, melyek anyag, kivétel és olcsó áruknál fogva az
összes eddigi concurrentiát **legyőzni képes.**

Árajánlattal bérmentve szolgál;

Bächer Rudolf

cs. és kir. szab. kizárólagos eke- és talajmivelő eszközök gyára

BUDAPEST,

— Váci-körút 78. szám. —

Milyen szénát adjunk a lovaknak?

A zab és széna kell, hogy egymást kölcsönösen kiegészítsék a ló okszerű takarmányozásánál. Sokszor azonban azt tapasztaljuk, hogy a gazda legtöbbször a legrosszabb, a legkönnyebb, a legdurvább szénát adja a lovaknak, sőt a savanyu szénát majdnem kizárólag lovakkal eteti fel. Az igaz, hogy a savanyu szénával mást nem tehet a gazda, mert ez a szarvasmarhának és a juhoknak kell, ellenben a ló megeszi.

A szarvasmarhának és juhoknak nagyon ártalmas például a zsurlóval telt széna, azért azt a gazdák rendszeresen a lovaknak tartják fenn. Pedig éppen a lónak kellene a legjobb szénát adni, a milyent a gazdaság csak termelni bír, mert a ló nem képes az olyan takarmányt, a mely nagy térfogata mellett csak kevés tápláló anyagot tartalmaz, kellőleg kihasználni; így áll a dolog a könnyű és rossz szénával is. A mellett az ilyen könnyű takarmányból nem képes a ló a neki-szükségelt tápláló anyagokat megszerezni, a mint az szükséges, ha azt akarjuk, hogy a ló jó erőben legyen. A ló emésztő szervei éppen nem alkalmasak arra, hogy a sok, terjedelmes, nagy teriméjű takarmányt megeméssze.

Egy kiváló szakember szerint, ki tapasztalatait egy német szakközönyben tette közzé, a lovaknak szánt széna a következő kellékekkel kell hogy bírjon.

1. A lónak való jó széna olyan füvekből álljon, — leveles és pázsitfüvekből — melyek nem nedves és savanyu, hanem szelid és jó talajon nőttek. Az öntözött réteken termett széna sem való a lovaknak. Legjobb szénát szolgáltatnak a lovak számára a jól gondozott, magasabb fekvésű természetes rétek.

2. A réti füveket akkor kell kaszálni, a mikor virágzásnak indulnak és mielőtt a teljes virágzásuk beáll, mert ekkor szolgáltatják a legtáplálóbb szénát. Ezáltal nem veszítünk a széna tömegéből, mint a hogy sokan mondják, mert ha elég jókor kaszáljuk a rétet először, akkor a fű hamar utána nő és a második kaszálásra annál erőteljesebben és dusabban kifejlődik, miáltal pótolva lesz az a szénatömeg, melyet a korábbi első kaszálás által esetleg veszítettünk.

3. Iszapos vagy piszkos szénát ne adjunk a lovaknak, mert ez a lovak egészségét tönkre teheti. A poros, nagyon törékeny és elszintelenedett széna szintén ártalmassá válhatik a lónak.

Minden széna elébb erjedésen kell hogy keresztülmenjen, erjedése körülbelül négy hétig tart. Azért lónak sohasem szabad négy hétnél fiatalabb szénát adni. A még nyers és ki nem izzadt széna sokkal nehezebben emészthető, mint a már megérett és teljesen kierjedt széna. A friss széna emésztési zavarokat, hasmenést, kólikát, szédülést és más bajt okozhat. A savanyu széna állandó takarmányozása a ló és szarvasmarhánál véres vizelést okoz.

Tulságos sok szénát se adjunk a lovaknak, ha még oly finom is a széna, mert az nagy hast okoz a lónál és az ilyen ló azután nagyon könnyen megizzad. Közepes súlyú lovaknak ne adjunk több szénát naponta mint 5—7 kilót s ehhez adjunk 1·5—2 kiló szeeskázott szalmát mint további szálas takarmányt, de ne többet. Ha lehetséges, engedjük a lovakat a reggeli és déli etetés után egy kissé pihenni, hogy az emésztést legalább elkezdhessék azalatt.

Ha a lovakat előreláthatólag hosszabb ideig nagyobb mérvben meg kell erőltetni, akkor ne csak a nehéz munka napjától számítva etessük jobban a lovat, mint azt rendszerint tenni szokták, hanem kezdjük el a jobb takarmányozást már valamivel elébb. Mert az elesigázott lovat több napi erősebb takarmányozással nem segíthetjük lábra, hanem esetleg tultakarmányozhatjuk őket.

A ló egyáltalában csak akkor teljesen munkaképes, ha mindenkor és pedig legkorábbi ifjúságától kezdve, erőteljesen és bőven lett táplálva.

Azért tehát ne adjuk a rossz szénát lónak, hanem adjuk annak a legjobbat s igyekezzünk rétjeink jó gondozása, javítása és alagesövezése által azt elérni, hogy gazdaságunkban csakis jó széna teremjen s küszöböljük ki a rossz, a savanyu füveket, melyek semmiféle házi állatunknak sem szolgáltatnak egészséges takarmányt.

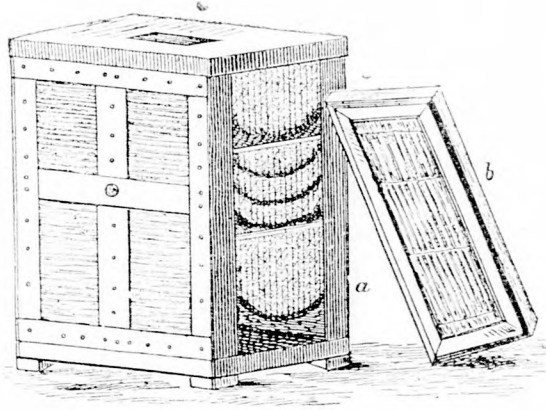
Méhkaptárak.

A méhészettel való foglalkozást ott, a hol arra kedvezők az éghajlati viszonyok, nem lehet eléggé ajánlanunk. Méhészkedhetnek gazdáink a nélkül, hogy ennek rovására egyéb teendőik végzésében akadályozva lennének; a méhészet eléggé haszonhajtó gazdasági mellékfoglalkozás ott, a hol azt kedvvel, előszeretettel üzik. Sokan szórakozásból, időtöltésből méhészkednek, mert azt meg kell adni, hogy a méhészettel való foglalkozás kiváló örömet nyújt; nem

hiába mondják a méhészetet a gazdaság költségese-
tének.

Bármilyen célja legyen is azonban a méhészetnek, vagyis akár haszonra, jövedelemre való törekvés, akár pedig szórakozás, fődolog az, hogy a tenyésztésre használt méhkasok a céljuknak megfelelő legyenek, hogy abban a méhek az időjárás viszonyosságai és nagyszámú ellenségeik ellen kellő védelemre találjanak.

Kétféle méhkasokat különböztetünk meg, úgy-

1. ábra. Dzierzon-féle álló kaptár.

mint a közönséges méhkasokat és a kaptárakat. A méhkasokat ingatlan szerkezetű, a kaptárakat ingó szerkezetű méhkasoknak is nevezik. Az előbbieken a méhek a belső berendezést saját tetszésük szerint készítik el s a lépek metszés nélkül a kasból ki nem vehetők.

Az ingó szerkezetű méhkaptároknál a méhészkedő rendezkedik a belső berendezésre nézve, a lépeket a kaptár belső oldalaira illesztett keretekbe helyezi, mely keretek kivehetők, visszatehetők anélkül, hogy a lépeket fel kellene vágni.

Dr. Dzierzon római katolikus plébános elvülhetetlen érdeme, hogy a méhészet manap már okszerűen üzemeltethető, mert ő találta fel s alkalmazta először méhészetben az ingó szerkezetű kaptárt, melynek egy már módosított alakját a fenti ábrán szemlélheti az olvasó; az ő találmánya előtt ingatlan szerkezetű kasokkal méhészkedtek, vagyis olyanokkal, melyeknek falaihoz van építve a viaszépitmény. Hogy mily számtalan előnnyel jár az ingó szerkezetű kaptárral való méhészkedés, azt csak az tudja mérlegelni igazán, a ki mindkét formával megpróbálkozott. Az ingó szerkezetű kaptárakból a lépeket kivehetjük, a méhek egészségi állapotát folyton figyelemmel kísérhetjük, be és kiteleltetés alkalmával az esetleg fölmérülő akadályokat el lehet háritanunk. Sőt az a megbecsülhetetlen előnye is van e kaptárnak, hogy ha rendkívül gazdag méztermésre van kilátás, a már mézzel megtelt lépeket kiszedheti a méhész és újakat rak be helyükre.

Kézen fekvő hát, hogy mindazok, kiknek lehetőségükben áll ingó szerkezetű kaptárakat méhesükbe

bevezetni, könnyebbé, élvezetesebbé teszik a méhészetrel való foglalkozást s e mellett még jövedelmezőbbé is.

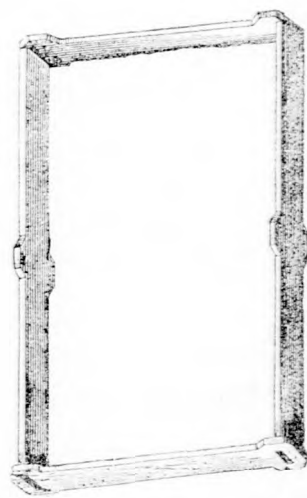
A Dzierzon-féle kaptárakat készíthetjük fából és szalmából egyaránt. Szalmából készíteni ott szükséges, ahol hidegebb az éghajlat, hosszantartó a tél, mert a szalmakaptárak melegebbek. Sok helyen különben a fából készült kaptárakat is bevonják szalmával.

Dzierzon az építendő lépek számára fapálcákat helyezett el a kaptárban; újabb időben azonban a fapálcák helyett kereteket alkalmaznak, melyeket báró Berlepsch talált fel. Ily lépkeret látható a 2. ábrán. A keretek akként helyezendők el a kaptár oldalfalaiba vert szögekre, hogy közöttük 10 mm. távolság maradjon.

Több kaptárt is összehelyezhetünk, de ekkor a kaptárfeneket és tetődeszkákat akként kell készíteni, hogy azok egészben maradjanak. Leggyakrabban használják a kettős kaptárokat, ezeknek előnye az, hogy egyrészt egy belső fal felállításának szüksége esik, másrészt az ilyen kaptár méhei könnyebben kitelelnek, mert egymást melegítik.

Az ingó szerkezetű kaptároknak megvan az az előnyük is, hogy bennük a fészket a méhész nagyobbíthatja vagy kisebbítheti a szükséghez mérten, mert a méztér a fészektől külön van választva. Tágítandó különösen tavasszal azért, hogy a méhesalád fejlődésében hátrányt ne szenvedjen, télen pedig szűkítendő, hogy minél kisebb tért kellessék melegíteni méheinknek.

Az 1. ábrán a Dzierzon-féle kaptár módosított alakját, az u. n. állókaptárt szemlélheti az olvasó, melynek hátsó oldala (a) nyitható s az ajtót (b) bármikor leveheti a méhész könnyű szerrel. Ha az ajtót kinyitjuk, a keretek láthatók, melyek egymás felett három sorba osztva fekszenek. Mindegyik sorba 10, esetleg 14—16 keret (l. 2. ábra) helyezhető el; vannak, kik egy sorba 20 keretet is helyeznek el, a mi egyébként az álló kaptár nagyságától függ. Nagy előnye az álló kaptárnak, hogy a keretek belőle könnyen kiszedhetők s mivel a mézür és a költőfészkek egymástól el vannak választva, kezelhetőség tekintetében mindenféle kaptárt felülmúl.

2. ábra. Lépkeret a Dzierzon-féle kaptár számára.

MULATTATÓ.

Hamvazó szerdán.

Irta: Májer Márton.

Jól is laktunk, táncoltunk is,
Isten uese, eleget,
Annyit, annyt, hogy már többet
Valójában nem lehet.

Fizettük a sok táncmestert,
Kik tánczaink rendezék,
S azokat a czigányokat:
Kiknek semmi nem elég.

Énekeltük szép dalaink,
Melyekben van annyi báj,
Egyiket is, másikat is,
Bús az idő... jaj de fáj!...

Lábunkon is alig állunk,
Annyi volt ily vig dolog,
Fánk és lagzi — a melyekre
A zsirunk is elfogyott.

Légy hát üdvöz, oh hamvazó,
A szivünkből fakad ez,
Hogy ha veled a sok drága
Mulatságnak vége lesz.

Honszerző őseink históriája.

— Östörténeti képek. —

VIII.

A hires alpári diadal után, mely ha még nem is jelenté végét a honfoglalás dicső küzdelmeinek, azoknak mégis megkoronázása volt, Árpád fejedelem a *Körtvély-tóhoz* vezette népét s a *Gyümölcsös* erdő mellett üttette föl a sátrakat, a hol a nemzet legjavával, a vitéz országnagyokkal harmincznégy napig tanácskozott az országos ügyekről. Nevezetes és fontos országgyűlés volt ez; mert itt szabályozták a fejedelem, a főrendek és a nép kölesönös jogait és köteleességeit. Elhatározták, miként szolgáljon a nép fejedelmének és az elüljáróknak; törvényeket hoztak, melyek szerint ítélkezzék a bíró a bünösök fölött s minden vétségre illő büntetést szabtak;

szóval rendet csináltak mindenben. Aztán az ország felosztására nézve egyeztek meg. Az országban talált számos várakat Árpád államjavak gyanánt magának tartotta meg, s a nemzetségek főnökeinek, a vajdáknek csak kormányzói, nem pedig örökbirtoki jogokat adott ezek fölött. Elrendelte továbbá, hogy a várak körül lakó nép kétharmadrésze azok őrzetere legyen s hadi szolgálataik jutalmául a föld legnagyobb részét örökös bérbirtok gyanánt osztotta ki közöttük. Ezek őrizték a várakban a hazát, míg a többi szabad nép a szomszédos országokban járt rablókalandokra... A helyet, a hol e nagyfontosságú nemzeti tanácskozás tartaték, a nép ez időtől fogva *Szeretnek* nevezte, s ma is *Pusztá-Szer* a neve.

Véget érven a tanácskozások, Árpád egy hadosztályát a Zalán pártját fogó *Simeon*, bolgár fejedelem ellen küldötte, kit Nándorfehérvárban, vagyis Belgrád városában fogtak ostrom alá. A szerencse itt sem hagyta cserbe a magyar fegyvereket és *Simeon* leveretvén, azon könyörgött őseinknek, hogy hagyják meg őt birtokában, a miért ő szívesen fizet évi adót a magyaroknak, főuralmuk elismerése jeléül. Mivel pedig Árpádnak semmi szüksége sem volt Bolgárországra, s hadat is csak azért viselt ellene, hogy rajta boszut álljon és megfélemlítse, megelégedett az évi adóval és elrendelte, hogy Ráczföldre vonuljanak a vezérek a seregekkel, melyet szintén adófizetésre kényszerítettek. Innen aztán *Horvátországba* mentek s egész az adriai tengerig haladtak. Itt a legerősebb várakat elfoglalták; s az egész tartományt meghódítván, az odavaló nép legelőkelőbb embereivel, kiket az ország hűségének zálogául hoztak magukkal, átkeltek a Száva folyón s nagy örömmel és dicsőséggel tértek vissza Árpád fejedelemhez, ki ezalatt a Duna egy hosszú és buja termékenységu szigete mellett táborozott.

E sziget, melyet a fővezér *Csepel* nevü lovászmesteréről *Csepel-szigetének* neveztek el, rendkívül mód megtetszett Árpádnak, ki gyakran vadászott ott. Sehol annyi vadat nem látott még, mint ezen az ember által akkor még nem is lakott szigeten s lovai is vigan ropogtatták a föld kövér, magas fűvét. Hát még a mennyi hal ficzánkolt ott a partok körül!

Nem is keresgélt tovább alkalmas lakóhelyet magának. Ezt a szigetet választotta fejedelmi székhelyül, melyet köröskörül viz ölelvén, az ellenség ellen is biztosítottnak tapasztalt. Példáját több főemberek is követték s *Csepel-szigetén* csakhamar fényes hercegi paloták épültek.

Innen keltek újból utra *Szovárd* és *Kadoesa* vajdák s a még idegen kézen levő temesi bániságot is Árpád hűségére esküdtették. Diadalmas fegyvereikben bizva, messze földre elkalandoztak aztán, mignem végre *Szovárd* a rácok földén beleszeretett egy szép ráz lányba s őt feleségül vévén, egész törzsével arra a vidékre telepedett s népe halála után is állandóan itt maradt, s lassanként egészen elráczosodott. Nem is hívták őket másképp a többi véreik, mint

stoba magyaroknak, a mi annyit tesz, hogy bolond magyarok.

Történt egy alkalommal, hogy Árpád Csepelből, a Duna másik oldalára esónakázván, roppant megtetszett neki az ottani vidék. Jelt adott tehát hadainak, hogy keljenek át valamennyien a Dunán s vegyék birtokba ezt az országrészt is. A Dunántul akkoriban római népek laktak s tartományuknak Pannónia volt a neve. Erről hívják néha még most is egész hazánkat *Pannóniának*. A hódító magyarok jötteinek hírére a rómaiak nem mertek ellentállni; egy részük elfutott, a másik meg önként meghódolt.

Árpád tehát kardesapás nélkül vonulhatott be *Etele várába* (a mai *Buda várába*), melynek egyszerű kőépületei bámulatba ejtették a magyarokat, kik ilyeneket sohasem láttak még. Volt is öröm! Olyan lakomát csaptak Etele egykori palotájában, a minőt keveset látott a világ. Több napon át szóltak a hár-

fák és sipok, zengett a tárogató s a táltosok csoda, hogy ki nem fogytak a dalokból, mert daloltak, vigadoztak, vendégeskedtek, mulatoztak éjjelnappal. Az ételeket és italokat a fejedelemnek és a főembereknek arany, a vitézeknek és a köznépnek pedig ezüst tálakban és serlegekben szolgálták föl. Eltartott a

vendégség vagy husz napig, mialatt a magyar vitézek minden nap lóháton vonultak ki a fejedelem és udvari nép elé s pajzsaikkal és dárdáikkal olyan fényes harcjátékokat csaptak, hogy a város római lakói szájukat tátogatták bámulatukban. Mikor a megtermett daliák belefáradtak, jöttek az ifjak, s kézi ijakkal és nyilakkal játszadoxva mutatták be ügyességüket. Boldog volt az egész tábor és magának Árpád fejedelemnek is olyan jó kedve kerekedett, hogy minden egyes vitézének a saját osztályrészén kívül még számos arany és ezüst ajándékokat adott. De a hódoló idegenekről sem feledkezett meg; azoknak is bőven megjutalmazta hűségét!

Hej! volt is aztán lelkesedés és bátorság! Jaj volt annak, a ki a tüzes magyar hadaknak ellenszegülni merészelt. Mert hát a nagy lakoma csak bevezetése volt a harcoknak. Mikor Árpád megelégette a mulatságot, három osztályra osztotta az összes hadakat. Az első *Baranyavárnak* tartott, s azt elfog-

laltván, a tartományt egész a Dráva folyóig meghódította; a második sereg *Veszprém* várát vette meg s az új haza határait egész a *Lapins* folyóig terjesztette, mely mindmáig határát képezi honunknak; a hadak harmadik osztályát maga Árpád vezette nyugatnak a *Bodóhúti* (később *Vértessnek* nevezett) hegyek tövében. Utjában apró esatározásokon kívül nem igen kellett hadakoznia, csupán *Bánhidánál* került nagyobb véres ütközetre a dolog. A morvák és szlávok seregeit azonban itt is szétverte s a *Szent-Márton hegyén* ütvén föl tábort, e magaslatról gyorsan meghódította a Rába és Rábeza vidékeit.

Egy tényről kell még itt megemlékeznünk, a miről eddig majd megfeledkeztünk; arról t. i., hogy bárhová mentek hadakozni a seregek, a bölcs fővezér parancsára, mindenütt nyomon követte a vitézket a magyarok fegyvertelen népe, mely barmaival és szekereivel tüstént letelepedett az elfog-

lalt tájakra, s némi harcokkal erősödve, a hódítások megtartásáról gondoskodott. Így történt az ezen vidékeken is, de a rónákról ide szakadt magyar nemzet itt is csak a rónaságokat kedvelte s a bérczes, hegyes tájakkal sohasem tudott megbarátkozni. Békében hagyta tehát ott a ben-szülőtteket s megelégedett az-

Orosz vadász télen.

zal, hogy főségüket hódolatukkal elismerték. Nem is igen vett egyebet birtokba, mint a Duna és Tisza közt elnyuló hosszú és termékeny Alföldet és a Dunántul fekvő lankás, apróbb dombokkal tarkított síkságot. Maga Árpád is főleg *Fehérvár* táján foglalt el magának és nemzetségének földeket. A Vértessék alja *Szabolesnak* és apjának, *Előd* vezérnek jutott; *Bulcsu* vezér a Balaton partjain, Zalában kapott birtokokat; míg a Sárviz mentében *Vojta* és Baranyában *Ede* vajdák szállottak meg népeikkel. *Örs* vajda már előzőleg a Sajó és Zagyva között, *Önd* pedig a Nyírségben telepítette le a nemzetségéből való népeket.

A harcokból Csepel-szigetére visszatérő Árpád fejedelmet még ugyanezen évben nagy öröm érte: *Zoltán* fia született. Görög krónikák szerint állítólag több fia is lett volna, de ezek a szakadatlan háborúkban mind elhullottak s így az új haza megalapításakor már egy sem volt életben. Az ujszülött

Zoltán volt tehát hivatta, hogy föntartsa a halhatatlan érdemü honalkotó Árpád fejedelmi nemzetiségét. Öröm töltötte hát el a nemzet minden fiának kebelét, midőn az örvendetes esemény híre futott. Volt is multság, vigadozás megint, hét országra szóló! Lakmározással, muzsikaszóval, édes dalolással és hősi harcjátékokkal sok napon át ünnepelte ezt a születést az egész magyarság.

Örömeiket nagyban növelte az is, hogy immár kezükben és hatalmukban volt az egész uj haza *Mén-Marót* kozár fejedelem iczipiezi tartományát kivéve, melyet a Kőrös és Maros folyók között, ugy körülvevett már minden oldalról a magyar birtok, mint a szigetet a tenger. Csak egy nagyobb hullámesapás kellett még, s ezt is előntötte volna a magyarság áradata. Tudta mindezt igen jól a vitéz kozár fejedelem, nem is várta hát be, mig belefutad az árba, hanem egyet gondolt s kettő lett belőle; de erről a történetről majd csak a jövő héten fogok beszélgetni nyájas olvasóimnak.

Alpári Lajos.

(Folytatása következik.)

Ostoba Jankó kalandjai.

— Osztrák monda. —

Irta: *Simonffy.*

Egy szegény faluban élt Jankó feleségével, vagyis inkább felesége élt Jankóval, minthogy minden házi és mezei gond a szegény asszony vállain feküdt, mert Jankó akármire fogott, mindent megfordítva cselekedett; azért őt Ostoba Jankónak bélyegezték.

Egy reggel Margit — a Jankó felesége — férjéhez így szóla:

— Jankó! készülj frissen s menj tejjel a városba, én a fazekokat mind a puttonba raktam. De vigyázz, a tejet el ne öntsd és minél magasabb áron add el.

— Oh lesz gondom reá, gondolá Jankó magában s a telt puttont vállára véve, kiballagott.

Már jól elhalladott, s a város tornya is tündöklött már szemébe, midőn valami fényest az uton megpillanta.

Jankó oda menve, a földön egy kis ezüstpénzt látott heverni. „E jó dolog!” gondolá s lehajolt, hogy a pénzt felvegye, de oh balsors, elfelejté, hogy a tej és csáprokkal telt putton a hátán fekszik, melyek a tejjel együtt egymásután nyakára, fejére folytak.

Jankó előbb ijedtében azt gondolá, hogy a föld összeomlott s nyakába esett; de midőn a baleset valódi okát felfoghatta s észreuvé, hogy a vélt ezüstpénz egy fületlen gomb, a bosszuság majd megölte.

Oh Istenem! — füle tövét vakarva — gondolá: mit fog Margit ujra mondani, ha ez uj szerencsétlenséget is megtudja.

De nem volt egyéb mit tenni, hanem hogy az üres edényeket összeszedje, s tej és pénz nélkül visszatérjen.

Margit megint megdorgálá őt a legkeményebben ezen valóban szerfelett ostoba vigyázatlanságért; de azért ezt már rég el is felejtette, a midőn ujra a városba küldi, hogy keresztfia számára friss sonkát és vaját vigyen.

— De most csak szedd össze magadat igazán — mondván — és légy okosabb mint máskor voltál.

„Ne tarts semmitől” mormogá Jankó, s a megtöltött kosarat felvéve — dudolva jókedvvel indult utnak.

De most alig távozott egynehány lépésnyire, midőn a közel bokor megzörrent, s abból egy nagy pudlikutya ugrott elő.

Jankó a falujabeli kuvaszokon kívül másféle kutyákat még sohasem látott, azért ettől rettenetesen megijedt, mivel igazán azt hívé, hogy oroszlány áll előtte, melytől, hogy megszabadulhasson, legjobbnak gondolá, ha neki sonkát és vaját vet.

Meg is tevé ijedtében. hirtelen odahajtván a vaját és sonkát, — örömmel látva — hogy a vélt oroszlány róla már tudni sem akar, hanem az odavetett ételnek valódi oroszlányi éhséggel esett neki.

Jankó nagy szerencsének tartva élete megmentetését, lélekszakadva nyargalt haza, annyira, hogy a vele történt balesetet feleségének alig volt képes elbeszélni.

De képzelhető, mennyire elbámult, a midőn neki felesége megmagyarázá, hogy a vélt oroszlány csak egy nagy pudlikutya volt s így ő megint nagy ostobaságot követett el.

Egészen mintegy kétségbeesve, — hogy neki minden lépése oly visszásan üt ki, — indult másnap ugyancsak a felesége parancsára egy fejszével az erdőbe fát vágni. Itt egy szép nagy fának alsó ágait — a mennyire a földről felérni lehetett, levágta; ezután gondolkozóba esett, hogy miként vág hassa le a felsőbb ágakat is.

E végre igen nagy bajjal a fára felmászott, annak első legvastagabb ágára ülve, azt tövében vágni kezdé, midőn egyszerre alulról szót halla. Jankó lenézett s egy vadászt pillantott meg, milyent még sohasem látott.

— Hallod Jankó — mondá ez — ha azt az ágat vágod, leesel a fáról.

— He-he-he, — nevetett Jankó — honnan tudja azt kend; talán jövendőmondó?

— Néha — felelé a vadász.

— Ha az — folytatá Jankó — ugy azt is megjövendölhetné, hogy mikor halok meg; azt igazán nagyon szeretném tudni.

— Meg ám — mondá gunyorosan a vadász, látva hogy tréfát üzhet.

— Ugyan szépen kérem, hát mondja meg.

— Felelj előbb kérdésemre — mondá a vadász — szoktál-e prüszkölni?

— Szoktam bizony — felelé Jankó — különösen akkor, midőn a napba nézek.

— Ez nagyon rossz jel — mondá a vadász — tudd meg tehát, akkor fogsz meghalni, mikor egymásután hármát prüsszentesz.

— Jaj Istenem! — sóhajtá Jankó — így annyi, mintha félig már meghaltam volna.

Erre a vadász hahotázva távozik el.

De Jankó gondolá magában: Ej, ki tudja, vajjon e ficzko igazán jóvendőmondó? S tovább vágta az ágat, vágta, vágta, míg az ág vele együtt leropant.

Most már valóban elhiszem — sóhajtá Jankó elszomorodva — hogy e vadász igazán jóvendőmondó s elesüggedve — nemsokára bekövetkezendő halála felett — több ágat nem is volt bátorsága vágni, hanem a mit levágott, egybegyűjté, s buslakodva haza vánszorgott vele.

— Hát mi bajod fajankó? — kérde felesége — midőn elszontyolódva látt: őt belépni.

— Oh jaj! végem van — zokogá Jankó keservesen — végórám közeleg, egy puskás ember megjövendölte.

— Ostoba bolond, hiszen azon ember csak tréfált veled, viszonzá Margit.

— Igen, egyelőre én is azt gondoltam; de midőn azt is megjövendölte, hogy a fáról leesem s én igazán le is estem, akkor el is hittem, hogy az az ember igazi jóvendőmondó; majd meglátod, a másik jóvendölése is beteljesedik.

— Ne végy ily bolondságot a fejedbe — szóla Margit — hiszen ostobaságod miatt meg sem halhatsz.

— Oh! — sóhajtá Jankó — ez egyszer ugyan jól fogna, ha ostobaságom ezt a hasznót hajtaná.

Másnap Margit így szóla: — Jankó! ezt a zsák buzát vidd a malomba s öröld meg.

— Jó — mondá Jankó — s vállára véve a zsák buzát, a malomba el is indult.

Nagyon szomorú volt az egész uton, mert mindig azon járt az esze, hogy nemsokára meg fog halni.

Most a hágesóhoz érkeze, mely egy kis hegyről a malomhoz vezetett. Jankó a zsák buzával csak lassan lépett fel a hágesóra, de nem kevésé rettene

meg, midőn a nap éppen szemébe sütött, s ekkor azon gondolatra, — hogy ha prüszkölni találna, — szerfelett megszeppenvén, nagy cseppekben hullá a hideg verejték homlokáról, valóban alig lépe még egyet fel, midőn a nap ráhatva, Jankó egy nagyot prüsszente. Mire egy kissé meghökkenve álla meg, azután nagyot sóhajtva, újra lépett egyet felfelé és bármint akará is visszatartani, újra prüsszente kellett.

— Na most végórám igazán itt van — nyögé Jankó — s már éppen az utolsó lépést vala teendő, hogy áthághasson, midőn harmadszor is nagyot prüsszente, mire ijedtében tüstént összerogyva, a zsák buzát válláról leejté, s ezzel együtt ő is lehenyeredett.

Jankó elgondolván magában — most már meghaltam — egészen mozdulatlan elterülve a földön maradt. A zsák pedig hengeredése közben kioldód-

ván, a buza belőle kiömlött, mire a molnár disznói csakhamar rátalálván, azt jóízűen felfalták.

Margit azalatt folyton várta haza Jankót, de ő csak nem jött. Már este volt s Jankó még sem érkezett haza; ekkor gondolá: hogy ő bizonyosan újra valami ostobaságot követett el, s a malomba indult megnézni, hol

marad Jankó ily sokáig. Midőn a hágesóhoz érkeze, nem kissé ijedve látá Jankót élettelen a földön heverni. Megrázta őt s kiáltá: Jankó! Jankó! mi lelt?

— Oh jajj! Oh jajj! — nyögé Jankó — nem látod édes Margit, hogy meghaltam!

— Hogy bolond vagy — kiáltá Margit — látom; kelj fel gyorsan, nem szégyenled magadat, hogy ilyen ostoba vagy.

— Igen, de háromszor prüsszente tettem — hebegé Jankó.

— A meglehet — viszonzá Margit — de te beszélsz, hallasz és látsz, a holt ember pedig sem nem beszél, sem nem hall, sem nem lát.

— Ugy hát én nem haltam meg? — kérde Jankó egész örömmel?

— Csak haza menjünk, majd megéreztetem én veled a konyhasöprűvel, hogy élsz.

— Oh boldog Isten! — kiáltá Jankó — mindent jó szívvél eltűrök, csak hogy ismét élek.

Téli táj Oroszországban.

— De hát hol a zsák buza? megörölted-e?

— A zsák — a zsák — akadozott Jankó megütődve — úgy tetszik, mikor háromszor prüszszentem, leesett a hátamról s talán lehengeredett.

— Oh te ostoba Jankó! — kiáltá Margit, összesapva kezét — most bizonyosan oda a szép buza.

Rögtön utánna nézett, de csak az üres zsákot találá, mert a disznók mind egy szemig felfalták a szép buzát.

Telve méreggel férje megjobbithatlan ostobaságáért, sietve haza ment s midőn férje is utánna czammogva a szobába lépett, — ígérete szerint — elővette a javító eszközt s oly érezhetőleg illeszté hátára, hogy Jankó teljességgel nem kétkede többé életbenlétéről, bármilyen örömet kívánta volna is.

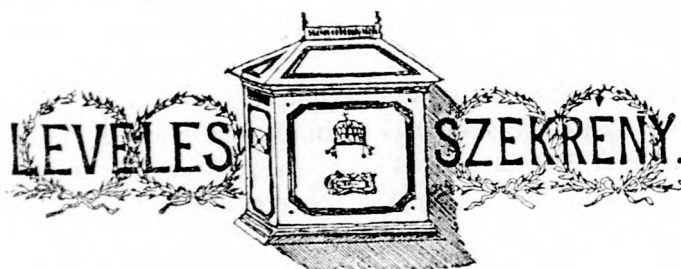
(Vége következik.)

Képeinkhez.

Orosz vadász télen. Nem azért mutatjuk be, mintha az orosz vadász másképp tartaná a puskáját, mikor lő, mint a magyar, hanem azért mégis van valami különbség a kettő között ruházatban, tempóban, állásban és sok mindenfelében. Hogy micsoda, azt minden olvasónk legott észreveszi, ha képünket figyelmesen megnézi.

Téli táj Oroszországban. Már más országban is szomorú a tél, a hol csak két-három hónapig tart, mennyivel szomorubb ott, a hol egy fél esztendőnél alább nem is adja, mint Oroszországban. Fehér lepel fedi a bérzetet, a hegyszakadékokat s az árva szélmalom melléképületeit. Az országát a domboszlén visz, éppen két szánkó halad rajta, ki tudja, milyen czél felé. Mert ha nem térnek be abba a szélmalomba, aligha megmenekülnek a farkasok farkái elől, a melyek ott üvöltenek valahol a végtelen pusztaságban.

Reklamációknál kérjük a nev és lakhely pontos és világos kiírását.

Előfizetőinkhez. Felkérjük olvasóinkat, hogy az előfizetéseket egyenesen a kiadóhivatalra ezimezzék, miután a szerkesztőség nem szaporíthatja gondját a pénzkezeléssel is.

Véglatér János urnak, Tápó-Sáp. A vérvizelés a teheneknél rendszerint nyáron szokott előfordulni, akkor ha azok erdei legelőre járnak, t. i. egyes erdei növényeknek, különösen cserjéknek azon tulajdonsága van, hogy mérges anyagai kártékonyan hatnak a vesére s a véres vizeletet idézik elő. Télen is előfordul azonban, akkor ha a száraz takarmányban mérges növények vannak. Ezért azt ajánljuk, változtassa meg a takarmányt, de emellett jó lesz, ha állatorvossal is megnézi a tehenét.

Főt. Pap S. urnak, Királyi. Az előfizetést megkaptuk s a lapot meg is indítottuk mindjárt első számától kezdve. Kérjük, szíveskednék ezután bennünket rögtön értesíteni a mint valamely szám elmarad, mert akkor azonnal értesíthetjük a postát s nekünk nem vesz el annyi számunk, önnek pedig nem kell olyan soká ujság nélkül maradnia.

Pászthy F. urnak, Budapest. A követelés nálunk harminczkét évig nem évül el. Az, hogy a hitelező nem kéri a pénzét, nem mentség, az adósnak magának kell azon lennie, hogy az adósságot törleszse, mert különben a kamatok nagyon felszaporodnak.

Szintay B. urnak. Az osztálysorsjegyek ilyen tolakodó elárúsítása mindenestre feltűnő, de nincs tiltva. Ez tisztán üzleti eljárás, a melylyel Heintze csak magamagát károsítja meg. 1. Ha tudatlanság, gondatlanság stb.-ből valaki nem küldi vissza, akkor perbe fogható, mert minek fogadta el. 2. Hogy a postabér honnan térül meg Heintze urnak? Tessék csak kiszámítani, mennyi pénz folyik be a sorsjegyek elárúsításából. Ugy-e 12 millió korona, de még annál is több, a minek leírása itt hosszadalmas volna. No már most kifizetnek nyereségek czimén körülbelül 9 milliót, marad tehát Heintze ur és az állami czélok számára kerek 3 millió korona. Ennyiből csak telik postaköltségre. 3. Hogy mit tartunk a sorsjegyeknek illetően módon való elárúsításáról? Hát bizony egy kissé bosszantó a mód, ámde Heintze ur a maga szakállára átvette az egész osztálysorsjátékot s így minden követ megmozdit, hogy ne maradjon sok a nyakán, különben rettenetesen ráfizet. Ezt tőle rossz néven nem is lehet venni. Hiszen kérdés, el tudja-e adni még így is az összes sorsjegyeket. Az első sorsjátéknál például ez nem sikerült neki s így sokkal kisebb volt a nyeresége, mint a mennyire számított.

Szücs Gábor urnak. Előfizetése rendben van; a megújításra vonatkozó felhívás tévedésből küldetett Önnek.

Falsik János urnak. A lapot megindítottuk az új czimére.

Mészáros Sándor urnak. A kért lapszámokat küldjük s ügyét már a jövő számban reneezni fogjuk.

Asztalos Gáspár urnak. Az elmaradt számot pótlólag megküldjük. Előfizetése rendben van.

Gyombola István urnak. Szíveskedjék bennünket értesíteni, hogy mely lapszámok hiányzanak s mi azt szíves készséggel megküldjük, a 3 utolsó számot már pótoltuk.

Lapunk első száma teljesen elfogyván, felkérjük t. előfizetőink közül azokat, kiknek e számból fölösleges példányuk volna: szíveskedjenek azt kiadóhivatalunk czimére megküldeni. Előre is fogadják érte szíves köszönetünket.

Reim L. urnak. Ajánlatával megkésétt, mert teljesen szervezve vonulunk harcuba. Igényei különben is olyanok, hogy alig mertünk hinni szemünknek, mikor elolvastuk. Annyira egy két forintot illusztrált hetilap sohasem fog emelkedni, hogy ekkora anyagi igényeknek meg tudjon felelni. A mi végül azt a bizonyos 21 ezret illeti, igaz lehet önnek, de mi már természetből fogva nem irigyelünk senkitől semmit s őszintén szólva, a mi lelkes serögünket, ha tán nem is áll még kerek 21 ezerből, kétszer annyiért sem cserélnők el. Egyébiránt ön, úgy tudjuk, tollforgató ember s így meg fogja érteni, mi a különbség előfizető és előfizető között s azt is kiszámíthatja, hogy se mi, de más sem igen dobálózhatik a garassal.

K. K.-nak: 4216/14., 5014/72., sz. magy. vörös kereszt és 05601/17., 02671/38. sz. osztrák vörös sorsjegyei nem jöttek ki. Előfizetése 1896 február végén jár le.

Budapesti piaczi árak.

Budapest, február hó 22-én.

Gabona. (Árak métermázsánként értendő.) *Buza* 76—82 kg. *tiszavidéki* 6.95 frttól 7.15 frtig, *pestvidéki* 6.95 frttól 7.10 frtig, *fehértmegyei* 6.85 frttól 7.20 frtig, *bácskai* 7.05 frttól 7.30 frtig, *bánsági* 6.85 frttól 7.15 forintig.

Rozs 70—72 kg. 6.35 frttól 6.45 frtig.
Árpa: *takarmánynak* 60—62 kg. 4.90 forinttól 5.10 frtig, *égetni való* 62—64 kg. 5.40 frttól 6.20 frtig, *sörfőzdei* 64—66 kg. 6.40 frttól 7.80 frtig.
Zab 38—41 kg. 5.95 frttól 6.35 frtig.
Tengeri 78—82 kg. 4.10 frttól 4.25 frtig.

Liszt ára 100 kgként.

Sz.: 0.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
12.30	11.90	11.20	10.60	9.80	9.30	9.10	7.70	5.50.

Buzakorpa, finom 4.10, durva 3.60 frt. zsákkal együtt.

Egyéb magvak: *vörös löhere erdélyi:* 28—38 frt; *lucerna* 28—35 frt; *baltacim* 10—10¹/₂ frt; *muharmag* 5.0—6 frt; *mák* 18—20 frt; *tavaszi búkköny* 5¹/₂—6.00 forint; *bab fehér* nagyszemű 8.00—8.50 frt, — *törpe* 8.50—9.— frt, *tarka* 6.——6.20 frt; *lenese* 8—13 frt, *borsó* 8.50—9.50 frt. *Köles* 5 30—5.60 forint, *Kendermag* 9—9.25 frt.

Márhavásár fizetnek páronként: *elsőrendű jármos ökörért* 330—350 frtig; *középmínőségűért* 260—300 frtig; *gyenge minőségűért* 180—240 frtig; *hízott magyar ökörért* mm.-ként élősúlyban 25—31 frtig, *hízott tarka ökörért* 26—32 frtig. *Fejős tehén,* magyar fajta 50—75 frtig, *tarka* 70—135 frtig darabonként. *Élő borju* 1 kgr. élősúlyért fizetnek minőség szerint 38—44 krt. *Vágotott borju* 1 klgr. hussúlyért fizetnek 48—58 kr.

Juhvásár: *hízalt ürü* páronként 17—23 frt, *fejavitott juh* 11—16 frt, *kiverő juh* 7.50—9. frt, *bárány* 3.50—5.30 frt.

Sertésvásár. (Kőbánya.) 100 kgkint élősúlyban, 4% és 45 kgr. levonás az életre. *Elsőrendű* 320—380

kilogr. nehéz sertésért ——— kr, vidéki sertés könnyű páronként 250 kilóig ——— kr.

Baromfivásár. Lud páronként 3.50—7.50 krig, kacsa 1.50—3.00 krig, tyuk 1.10—1.30 krig, csirke 70—1.20 krig, kappan 1.60—2.20 pulyka 3.00—4.80 krajczárig.

Takarmányvásár. *Réti széna* 2.20—3.10 frt, *muhar* 2.10—2.80 frt, *zsupszalma* 1.60—1.80 frt, *alomszalma* 1.30—1.50 frt.

Vegyesek. *Tojás* forintonként 33—37 darab. *Szalonna* 47¹/₂—56 kr. *Vaj* Ia. 80—160 kr., IIa. 60—110 kr. *Olvasztott vaj* 70—165 kr. *Méz* sárga, csurgatott 26—30 kr. *Viaszk* 1.45—1.65 kr.

Mütrágyák. Thomas-salak 18—20% 2.80—3.40 frt, Thomas-salak 22—25% 3.35—3.65 frt. *Kálitrágya* 20—25% 2.55—2.80 frt. *Vasgálicz* Ia. 3.——3.2, frt, *Vasgálicz* IIa. 2.75—3.— frt. *Rézgálicz* 24.——25.— frt. (100 krgként 50 kgos Budapesten.)

Vizállás.

Febr. 19—20.		Febr. 19—20	
m é t e r		m é t e r	
Duna:	Pozsony 1.29 1.14	Kraszna:	N.-Majtény 0.— 2.00
	Komárom 1.62 1.58	Tisza:	M.-Sziget 0.34 0.34
	Budapest 1.45 1.39		Tekébáza 0.10 0.10
	Dun.-Földv 1.89 9.06		Tisza-Ujlak 3.29 0.—
	Mohács 3.48 3.61		V.-Namény 0.16 0.08
	Gombos 2.13 3.17		Záhony (Cs.) 1.39 0.00
	Ujvidék 1.25 1.44		Tokaj 0.40 0.40
	Zimony 0.77 3.00		Tisza-Füred 0.79 0.74
	Pancsova 0.50 0.52		Szolnok 0.38 0.40
	Drenkova 1.02 1.30		Csongrád 0.26 0.26
	Orsova 1.60 1.55		Szeged 0.56 0.52
Rába:	Sárvár 0.34 0.31		Törökbecse 0.24 0.22
	Győr 1.30 1.85		Titel 1.00 1.04
Vág:	Zsolna 0.18 0.10	Latorcza:	Munkács 0.36 0.36
	Trenesén 0.35 3.—	Óndóva-T.	Bártfa 0.18 0.18
Dráva:	Szered 0.52 0.52		Sztropko 0.42 0.—
	Zákány 0.16 0.42		Hóór 0.36 0.34
	Barcs 0.27 0.—	Bodrog:	Zemplén 1.75 1.75
	Eszék 1.14 0.—	Berettyó:	B.-Ujfalu 0.85 0.60
Száva:	Sziszek 0.41 3.46	Körös:	Nagyvárad 3.05 0.—
	Mitrovicza 1.63 1.56		Tenke 0.26 0.18
Temes:	Kis-Kostély 0.10 0.24		Borosjenő 0.30 0.27
Béga:	Kiszető 0.62 0.58		Békés 1.36 1.18
	Temesvár 0.30 0.34		Gyoma 1.72 1.52
	N.-Becsker 0.10 0.09	Maros:	Déva 0.56 0.08
Szamos:	Deés 0.08 0.08		Arad 0.75 0.84
	Szatmár 0.70 3.66		Makó 1.70 0.71

Kis lottó-huzások.

— Február 19. —

Prága	22	75	17	89	85
Szeben	24	85	86	2	72

Február hó.

HETI NAPTÁR

Böjtelő-hava.

A hó és hét napjai	Római katolikus naptár	Protestáns naptár	Görög keleti naptár	N A P		H O L D	
				kel óra perc	nyugszik óra perc	kel óra perc	nyugszik óra perc
23 Vasárnap	E. I. b. v.	E. Inv. Szerén	II G. I. Balázs	6 54	5 33	10 49	3 17
24 Hétfő	Mátyás ap.	Mátyás u.	12 Meletius	6 53	5 35	11 55	4 15
25 Kedd	Valburga, Vikt.	Viktorin	13 Martinián	6 51	5 36	1 9	5 2
26 Szerda	Sándor Kánt †	Sándor	14 Auxentius	6 49	5 38	2 33	5 39
27 Csütörtök	Leander	Leander	15 Onesimus	6 47	5 40	4 —	6 7
28 Péntek	Jéz. töv. k. †	Oszvald	16 Pamphilus	6 45	5 41	5 28	6 30
29 Szombat	Roman ap. †	Roman ap.	17 Tivadar	6 44	5 42	6 54	6 49
I Vasárnap	D. II. b. v. Alb.	D. Rem. Albin	18 G. 2. Leo p.	6 41	5 44	8 19	7 11

8. Kath. Ev. Jézus a pusztába vitetik a lélektől. Máté IV. 1—11. — Prot. ev. Ján. XVII. 2. Kor. VI. 1—10. — Gör. Ev. A Zakheusról.

A legjobb magvak kaphatók

MAUTHNER ÖDÖN

magkereskedésében,

József főherceg Ő csász. és kir. Fensége,
Ferdinand bolgár fejedelem Ő kir. Fensége, Fülöp szász-coburg-góthai herceg
Ő kir. Fensége udvari szállítója

BUDAPESTEN.

Fő-üzlet:

Andrássy-ut 23-ik szám.

Fiók-üzlet:

Koronaherczeg-utca 18.

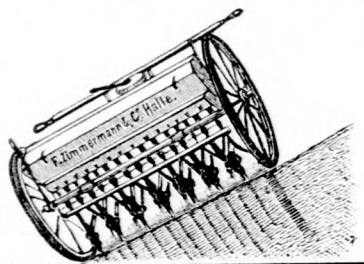
Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

LOUIS FEDOR

nemzetközi gépcsarnoka

NYIREGYHÁZÁN.

Ajánlja felülmulhatatlan Zimmermann-féle sor- és szórvavetőgépeit, hegyes és sík talajra. Sack- és más rendszerű egy-, kettő és hárombarázdas aczélekéit, boronák, sima szeges, gyűrűs, Cambridge és Croskill hengereit. Szecska-, repavágók legkülönbözőbb kivitelben.

Daráló-gépek, 49
petroleum-motorait,
és
lóherceséplőgépeit.

Bor- és pinczekezelési kellékek

u. m. cognac, savtalanító por, borkósav,
(vegytisztá) vizahólyag, dugaszok, dugaszoló- és
czimkupakológépek, borszesz, JULLIEN
borderítőpor stb, legelősből árban kaphatók

WATTERICH ARNOLD-nál

BUDAPEST,

Dohány-utca 5. szám alatt.

Árjegyzék ingyen.

Alakult 1856.

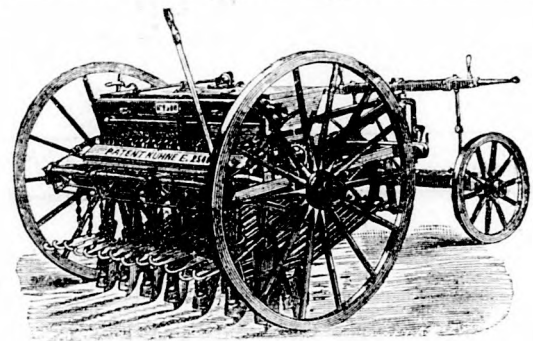
Alakult 1856.

KÜHNE E.

gazdasági gépgyár MOSONBAN,

ajánlja Sack-féle ekéit és kitünő két és több vasú ekéit. Mint különlegességet Saacke-féle általános kedveltségnek örvendő rét- és szántóföld-boronát, új rögtörő hengereit stb. A hazai viszonyoknak legjobban megfelelő és legnagyobb közkedveltséget kiérdemelt sorvető a

Kühne-féle „Hungaria Drill“

127

hegyes vidékre és hullámos területre az új javított

Mosoni Drill.

Osborne-féle kitünő amerikai fűkaszázó és arató gépek.

Főraktár:

Budapest, VI. ker., Váci-körut 57/a.

Árjegyzék bérmentve.

Árjegyzék bérmentve.

Magyar Mezőgazdák Szövetkezete, Budapest, Alkotmány-utca 31. Váci-körút sarok.

Több évi tapasztalat után bebizonyult, hogy a legtökéletesebb és tartósságánál fogva a legolcsóbb és legtökéletesebb permetezőgép a Vermorel-féle

„ECLAIR“

peronospora permetező, mely eddig minden versenyenél az első díjat nyerte el.

Kizárólagos magyarországi képviselő.

Ár 21 forint csomagolással.

- „Azurin“ 1 frt 25 kr. kilogrammja,
- „Rézgálicz“ 25 frt métermázsánként,
- „Raffhánacs“ 65 kr. kilogrammja.

Ajánlunk

legjobb minőségű és megbízható

vetőmagvakat

jutányos áron.

MAGYAR MEZŐGAZDAK SZÖVETKEZETE.

Öltalmat hideg és nevedesség ellen egyedül és kizárólag csak az én világhírű

katonatiszti lópokróczaim

nyújtanak, melyek sok illetékes személyiség, gazdaszisztek, ló tulajdonosok, uradalmi intézők és czirkusz igazgatók által mint meleg, tartós, elpusztíthatatlan, tehát legjobb lótakarók-ül elismertettek. Katonatiszti lópokróczaim igen simulékonyak, e szerint mint jó meleg ágytakarók-ül is alkalmazhatók. Ezek igen nagyok élénk színű csikokkal és bordurral ellátva; árak: A. fajta 1 frt 60 kr., B. fajta 2 frt.

Sárgaszőrű fekete takarók 6 különféle csikkal és bordurral, komplet hosszu és széles 2 frt 50 kr., double erős és vastag, igen finom 3.50 kr. darabonként. Széküldés jótállással utányét mellett. Nem megfelelőért az összeg visszaadatik. — egyedüli megrendelési hely **M. RUNDBAKIN, WIEN, Glockengasse 2.**

Gubiez-féle gépgyár

jelenleg

Detrich Gyula

gépműhelye és ekegyára Rákospalota, Bathányi-utca 5.

Ajánlja fa- és vasgerendelyes öntött és kovacsolt vasfejú egy- és többvasu ekéit; fa- és vastengelyes taligáit; fa- és vaskeretű különféle boronáit, hengereit mélyítő- és porhanyító, valamint SACK-rendszerű ekéit. Mindennemű ekékhez tartóalkatrészeket, u. m. ekeöntvényeket, kormánylemezeket, aczél szántóvasakat. Ajánlja répacímelő- eszközöket, u. m.: répacipákat, répacímelő és répacímelő villákat; répacímelőket, répacímelő kampókat, legjutányosabb áron.

Árjegyzék szívesen küldetik. 4963

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

STOWASSER J.

hangszergyáros, esz. és kir. udvari és hadsereg szállító

BUDAPEST, II. ker. Lánchíd-utca 5.

Ajánlja saját gyártmányú fuvó-, vonó- és ütőhangszereit és azok alkatrészeit valamint kitűnő hangú czimbalmait.

Községi és tüzoltói zenekarok felszereléséhez szükséges fuvó- hangszerek a legjutányosabb áron és legelőnyösebb feltételek mellett szállítanak. Mindennemű hangszerek javítása a legolcsóbb ár mellett eszközöltetnek. Régi hangszerek becséreltetnek. Erős orgonahangú harmonikákból külön árjegyzék kérendő.

VIMMER IMRE

karvai szőlőtelepéről eladók:

Következő amerikai vesszők:

6000 drb. jó gyökerű II. Ríp. selecta gyökeres vessző	ezre frt	9.-
3900 " igen szép, erős, válogatott I. Solonius sima vessző	"	25.-
1400 " " " " " " " " " " " "	"	15.-

Következő sima európai vesszők:

Oportó	5.00 C drb	ezre frt	5.-
Chasselas Fontainbl. blanc	10.000 "	"	8.-
Chasselas blanc	4.000 "	"	7.-
Madelaine Angevine	6.000 "	"	8.-
Vegyes esemege fajok	30.000 "	"	4.-

Vasúthoz szállításért és pakolásért 1000 drbonként 50 kr. számítatik.

Megrendelések

Vimmer Imréhez czimzendők, MUZSLÁN, (Esztergommegyében).

Törleszt. kölcsön földbirtokokra.

Legmagasabb kölcsön a valódi becsérték alapján 20-30 év közti időre készpénzben. Birtokos felmondhat bármikor, pénzintézet nem mondhat fel. Csekély kamattal tőkés törlesztetik. Lebonnyolítás 14 nap alatt. **Semmi elleges költség.** Minden felvilágosítás díjtalan. Beküldendő csak a telekkönyvi kivonat, kataszter. Konvertálás helyeg- és illetékmentes. Cím: **Ingtalan- és Jelzálog-Forgalmi-Intézet.** Budapest, Váci-körút 39. Legnagyobb Ingatlan és Jelzálog-Forgalmi-Intézet a monarchiában egyedüli, mely hatóságok és a legtekintélyesebb földbirtokosoktól ajánlva van.

Megjelent a

„Köztelek Zsebnaptár“

és

„Köztelek Évkönyv“

1896-ik évr.

Szerkesztik:

Rubinek Gyula és Szilassy Zoltán az „Orsz. Magyar Gazdasági Egyesület“ titkárai.

E két könyv ára bérmentesen 2 frt 10 krajczár.

Lapunk előfizetőinek 1 frt 60 kr.

Kapható lapunk kiadóhivatalában:

Budapest, IX. ker. Üllői-ut 25. sz. (Köztelek.)

MAGYARON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAZLETE.

Alapítotott 1847

Brausweller János

Szeged, C. és kir. köznevelő tanár a remontáló inga-órákhoz stb.

ÓRAK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

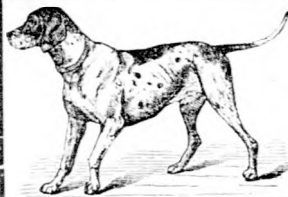
Felhívjuk a t. cz. gazdaközönség
figyelmét a

budapesti gyapju-aukeziókra,

melyek ez év folyamán két sorozatban július és szeptember hóban fognak megtartatni. Bejelentéseket elfogad és felvilágosításokkal szolgál

HELLER M. és Társa
Budapest, Erzsébet-tér 13. sz.

Fox
Terriers

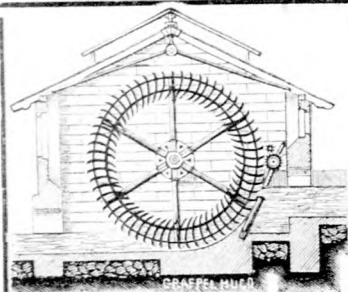

a patkányok és más kártékony állatok kiirtására, gazdaságok, gyárak stb. részére ajánl
bármely korban és nemben 102

PICK OSWALD

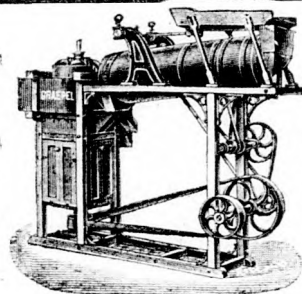
tenyésztő importeur

Budapest, VIII., Külső Kerepesi-ut 1.

Vizikerekek, turbinák, gőzgépek,
gőzkazánok minden nagyságban örlő-
malmok és egyéb ipartelepek üzeméhez

Örlőmalmok, vámmalmok
berendezését és átalakítását a legjobb rendszer szerint ajánl

Graepel Hugó, gépgyáros

BUDAPEST, V. ker., Külső váczi-ut 46. szám.

Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

Megjelent:

FROMMER A. HERRMAN

UTÓDA

mag- és növénykereskedésének

diszesen kiállított főárjegyzéke,

mely kívánatra ingyen és bérmentve küldetik.

Fő-üzlet:

BUDAPEST,

Fiók-üzlet:

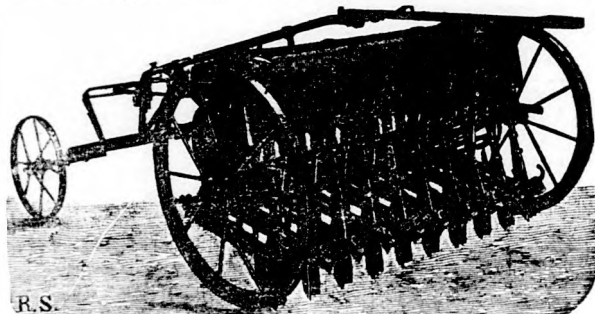
V., Tüskör-utca 5. sz. VI., Andrassy-ut 1. sz.

SACK RUDOLF

egyedüli képviselője Magyarországon:

PROPPER SAMU,

Budapest, Váci-körút 52.

Előre boesátva, hogy Sack Rudolf világhírű gyártmányai eredeti minőségben csak nálam kaphatók; a —
Ajánlom közkedveltségű egyetemes és többvasu ekéimen kívül

legujabb rendszerű sorvetőgépeimet,

melyekkel bármely magmennyiséget és bármely nagyságú magvakat a kerekek változtatása nélkül úgy sik, mint dombos földön teljes biztonsággal egyetlenesen lehet elvetni. (A mag megsértése kizárva.)

Ajánlom továbbá kitűnő gyártmányú szecsakavágóimat, járgányaimat, legujabb rendszerű „Reform” takarmány-gőzölőimet, a tavaszi munkákhoz acéltboronáimat és az egyetemes ekére szerelhető közkedveltségű javított grubbercímeket, továbbá felülmulthatatlan amerikai kaszáló-gépeimet és takarmánygyűjtő-gépeimet acéltből is s minden egyéb gazdasági gépeket és eszközöket. Minderről kimerítő árjegyzék és készséges felvilágosítások.